

INAUGURADA LA PARRÒQUIA DE SANTA MARIA

Diumenge dia 23 fou inaugurada la nova parròquia de Santa Maria, amb la presència del Cardenal Arquebisbe de Barcelona Dr. Narcís Jubany i del President de la Generalitat, Jordi Pujol. A l'acte hi assistiren també, els alcaldes dels municipis de Premià de Mar i Premià de Dalt, així com diferents membres d'ambdós consistoris.

La nova església està situada al Camí del Mig, en uns terrenys cedits per la família Xivillé. Té una superfície de 400 metres quadrats, amb una nau central apta per a 300

persones assegudes, despàtx parroquial, habitatge i d'altres serveis. L'arquitecte ha estat Germà Vidal.

La parròquia aplega una demarcació de 12.000 habitants. L'impulsor de la seva construcció fou Mn. Ferran Bueno, avui a Montmeló. La seva idea fou seguida i impulsada pel recentment traspassat Mn. Joan Josep Puig. Ara se'n farà càrrec Mn. Joan Rovira amb l'ajut de la petita comunitat de religioses del Sant Angel.

R.V.

L'AULARI DEL REMEI NO PODRÀ SER GUARDERIA

Es de domini públic que des de fa temps s'ha treballat per aconseguir pel barri del Remei dues aules escolars en condicions òptimes per substituir les provisionals que fins ara han escolaritzat la guarderia i el pre-escolar del Barri.

L'A.V. del Barri del Remei realment ha jugat un pes fonamental perquè les dues aules es portessin a terme i funcionin el proper curs, 82-83.

Ara bé, el fet es complica quan Inspecció fa saber que les esmentades aules en qüestió són destinades a Pre-escolar i E.G.B. i que de cap manera es poden utilitzar per Guarderia, i que partint del reduït alumnat que hi ha al Barri, el proper curs les dues aules han de servir pel Pre-escolar 4-5 anys i per 1er. i 2on. d'E.G.B.

La guarderia és d'àmbit municipal i per tant ha d'habilitar-se en un altre lloc.

Davant d'això, sembla que l'A.V. del Barri, està disposada a aportar la mà d'obra gratuïta per a construir sota el mateix aulari una nau per la guarderia, si l'Ajuntament es fa càrrec del cost dels materials.

segueix a la pàg. 3

TOTS ELS ACTES DE LA FESTA MAJOR

Josep Ma. Ainaud de Lasarte.
Diputat al Parlament de Catalunya.

LA LLENGUA CATALANA I EL "FABRA"

Aquest any s'acompleix mig segle d'un fet que té una certa importància: la publicació del "Diccionari General de la Llengua Catalana" de Pompeu Fabra. Aquesta obra, que popularment anomenem "el Fabra" assenyalava una fita en el procés de recuperació de la nostra identitat nacional.

No és una casualitat que fós publicat l'any 1932, gairebé en la mateixa data en que Catalunya veia reconeguda la seva personalitat amb l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia. La història moderna del nostre poble, des del 1714 ençà, és la d'una lluita constant per a recuperar una economia, una cultura, una llengua i unes institucions de govern. Han calgut més de dos segles per a guanyar-les però el poble català no ha abandonat mai la seva lluita.

Sovint, destaquem noms en la història com si les coses només fossin degudes a ells. I això ni és cert ni és just. Hi ha qui anomena Fabra "salvador de la llengua catalana" i fa pensar que sense ell, ni català parlaríem. A Fabra no li haurien agradat aquestes afirmacions, home rigorós i senzill com era. Li hauria agradat més, ben segur, allò que ha escrit un altre gran filòleg, Joan Coromines: "les llengües no les fan els

gramàtics ni els filòlegs, per il·lustres que siguin; les fan els qui les parlen en una ininterrompuda elaboració al llarg dels segles". Les llengües, en definitiva, les creen els pobles. Els gramàtics i els filòlegs les ordenen i les estudien, però qui les crea és el poble. Fabra ho entenien bé, i per això escoltava la gent.

Es un dels pocs casos, cal dir-ho, d'un filòleg popular, que era reconegut i estimat per la gent del carrer. Per això Fabra entenia el Diccionari no pas com una limitació o un enganyament que fés de la paraula viva una cosa morta, sinó com una eina de redreçament i de normalització de la llengua catalana. Fabra la coneixia prou bé, en la seva doble vessant de filòleg i de gramàtic. Sabia ser flexible sense ser encarcerat, i sabia que tot llenguatge és dinàmic, perquè és una obra constant de creació. Les llengües es renoven constantment: o es renoven o es moren. I Fabra sabia que a Catalunya aquest procés havia dividit la llengua escrita entre els seguidors "del català que ara es parla", de Pitarra, i els partidaris del català dels Jocs Florals. En aquesta lluita entre renovadors —sense massa criteri— i conservadors —sense gaire empenta— Fabra trobà el punt just.

Sabia que la llengua és, en el cas

de Catalunya, un element essencial per a la seva recuperació nacional. Sabia que l'intel·lectual no pot ser un home indiferent al sofriment del seu poble, ni que pot viure tancat en la seva torre de marfil. Per això sofrí persecució i exili. Ell posà al servei de Catalunya tota la seva ciència, i procurà no dispersar-la en treballs inútils. Es dedicà, primordialment, a la llengua. Per això escriví gramàtiques i feu diccionaris. El més útil, sens dubte, "el Fabra". Com diu l'autor, no és un inventari exhaustiu —això és la tasca de l'Institut d'Estudis Catalans— ni el substitutiu d'una gramàtica —això és la tasca de l'escola catalana. El "Fabra" té una missió més concreta: pretén ésser normatiu i procura el millorament de la llengua escrita i la seva difusió entre la massa parlant catalana. Així de senzill. En aquells moments de dubtes i de discussions estèrils —penseu en les "y", les "ch" i els apòstrofs d'aquell català d'abans de les normes— Fabra féu una obra que ha demostrat la seva utilitat durant mig segle. Sense el "Fabra", la llengua catalana hauria sofert una desorientació fatal durant els anys de la persecució del franquisme. El "Fabra" ens serví de guia i de refugi, mancats de mestres i d'escoles. Sense ell, hauríem hagut de partir de zero.

UN NO A DESHORA

L'Ajuntament, en veu del seu secretari s'ha negat a facilitar a aquesta revista una vulgar còpia de l'acta del ple del passat mes, per això no trobareu en aquestes pàgines l'habitual crònica del ple. Deixant de banda la perplexitat que provocà al nostre redactor el fet de que tres setmanes després de celebrat el ple encara no estigués redactada l'acta definitiva, la que es passa als regidors, cosa que ja és ben curiosa i que denota tanmateix el funcionament de l'administració municipal, el que és més greu és la negativa del secretari a facilitar informació a la revista; informació al cap i a la fi que ha de ser pública i coneguda per tota la població; perquè nosaltres sabem, les decisions del plenari de l'ajuntament no són pas secretes.

Creiem que aquest NO, ha vingut a deshora; perquè és precisament ara, encara que sigui per una barriera qüestió d'imatge pública del partit del govern de cara a les ja molt properes eleccions, quan l'Ajuntament necessita més transparència, més netedat en la gestió; i aquestes petites ximpleries no ajuden precisament a guanyar vots, ni a guanyar o recuperar confiança. No volem ser deshonestos, ni tan sols ens atrevim a malfiar-nos de l'honradesa dels nostres governants locals; però una manca de transparència informativa pot amagar recels en altres qüestions més punxagudes. Tampoc creiem encertada la solució que l'esmentat funcionari ens proposava "demani-ho al senyor alcalde, o bé esperi's a que surti i ho copia del taulell d'anuncis". Aquesta premissa tant sàvia ens porta tanmateix a dues reflexions ben curioses. En la primera afirmació denotem tot un retorn als temps més negres de l'administració local, on l'alcalde era l'amo i senyor del poble, i els funcionaris els seus vasalls més directes

que per abandonar un instant el lloc de treball havien de demanar-li permís per a anar a fer "pipí". L'altra afirmació és més folklòrica ja que o bé ens incita al robatori de la còpia de l'acta un cop exposada; o bé demostra tota una inquietant tacanyeria (o mandra potser) per a no fer una fotocòpia que costa aproximadament una pesseta. Què ens hem de creure.

L'Opinió.

EQUIP DE REDACCIÓ: Josep Aguilera, Gasol, Mariano Gómez, Josep M. Gutiérrez, Rafael Almendros, Josep M. Altés, Esperança Larruy, Valerià Pujol, Aleix Cadevall, Joan Comas, Octavi Enguita, Vicenç Salazar i Ceferino Sevillano.

L'OPINIÓ.

Avinguda Girona 2 i 4. Premià de Dalt.
Dipòsit Legal B-2.438-1982
Imprimeix: La Julliana,
passatge de les escoles 4, d'Argentona.

Preu d'aquest exemplar: 30 pessetes.

L'AULARI DEL REMEI NO PODRA SER GUARDERIA

En el darrer Ple Municipal tota aquesta temàtica va ser motiu de diversos comentaris:

— Que sempre s'havia parlat i lluitat per aconseguir dues aules per Guarderia i Pre-escolar i com es podia ignorar a nivell municipal que no era possible utilitzar cap aula per guarderia:

— Que aquest tipus de distribució escolar, condicionaria el futur de l'ensenyament en el Barri del Remei i en el Casc Antic, ja que per les mateixes causes (poc alumnat) s'hauria també de juntar els cursos de 1er. i 2on.

— Que es retrasava dos anys més la integració dels nens del Barri i del Casc.

— Que com ja s'ha iniciat en el casc antic a nivell dels alumnes petits les classes bilingües, però evidentment si no hi ha la presència dels nens del

barri seran en català, el problema que hi haurà de llenguatge i comunicació, quan s'uneixin per fer el 3er. els dos grups, ja uns hauran fet l'aprenentatge en llengua catalana i els altres en castellana.

— Que calia escoltar l'opinió del Claustre de Professors i dels pares, valorant a curt i llarg termini tota aquesta problemàtica, etc.

Entenem que caldria tenir present que vist de qualsevol punt de vista seriós aquesta distribució, redueix la qualitat d'ensenyament a l'escola pública i l'aboca pel que fa

en el Barri del Remei i en el Casc antic —quan es trobi en funcionament el nou centre escolar del Barri de Santa Anna— a la seva desintegració ja que és prou evident que el Barri del Remei i el Casc han de formar un sol Grup Escolar. ●

SUBVENCIO A "LA FONT DEL CARGOL"

L'editorial local Quaderns de la Font del Cargol, que adés de la seva col·lecció de poesia, col·labora estretament en l'organització dels premis literaris arts i lletres, ha estat subvencionada enguany amb 100.000 pessetes per part del departament de cultura de la Generalitat.

Amb aquesta subvenció, es pensa endagar una col·lecció de narrativa, a més d'aixamplar el nombre de publicacions de poesia que editen cada any.

LA FONT DELS VEINS

Els veïns del barri del Remei, veient que no s'instal·lava cap font a la seva novella zona verda, han decidit el fer-ho pel seu compte. Veieu els resultats vosaltres mateixos, sembla com si ho haguessin estat fent tota la vida. Potser se'ls podria contractar com a quadrilla d'obres municipals i tot!.

REVETLLA

DE SANT JOAN A LA PLAÇA DE LA VILA

A les 10 de la nit encendrem el foc.
Hi trobareu entrepans, coca, xampany... i ball amb el conjunt "Arpegio"

Associació de Veïns "Onze Barris"

US HI ESPEREM

JA ÉS FESTA MAJOR !!

Festa Major 1982

A TOT EL POBLE DE PREMIÀ DE DALT

La Comissió de festes aprofita aquesta oportunitat per presentar-vos un avanç de la nostra Festa Major de 1982. Enguany hi haurà de tot i variat pensant sempre amb els infants, vellesa o tercera edat i amb els futurs homes del demà, la joventut i perquè no també amb els carrosses, com avui es diu, perquè tot el poble disfruti i pugui passar quatre dies, oblidant-se dels seus problemes i poguem estar tots units any rera any, per disfrutar la nostra Festa Major.

La Comissió de Festes

PROGRAMA D'ACTES

Dia 26 de juny, dissabte:

- A les 6 de la tarda:
CERCAVILA pels carrers del poble, amb el grup PAM i PIPA.
- A les 11 de la nit:
GRAN BALL DE REVETLLA amb l'actuació de les orquestres ARIZONA i HUAPACHÁ COMBO, a l'envelat.

Dia 27 de juny, diumenge:

- A les 11 del matí:
CARRERA CICLISTA, circuit urbà.
- A les 5 de la tarda:
GRAN FESTIVAL INFANTIL a l'envelat, amb el CIRC CRIC.
- A les 8 del vespre:
FUTBOL-SALA, semi final (veure detall a part).
- A les 11 de la nit:
GRAN BALL. En el transcurs del qual es farà l'elecció de la Pubilla de Premià de Dalt per 1982 i les seves dames.
El ball serà amenitzat per l'Orquestra PACIFIC, a l'envelat.

Dia 28 de juny, dilluns:

- FUTBOL-SALA
- A les 11 de la nit:
GRAN ESPECTACLE a l'envelat amb en PAJARES. (Veure detall a part).

Dia 29 de juny, dimarts:

- A les 11 del matí:
MISSA SOLEMNE en honor de Sant Pere, patró de la població. Ofici cantat amb l'acompanyament de l'Orquestra.
- A 2/4 d'1 del migdia:
SARDANES per l'Orquestra COSTA BRAVA, a la Plaça de la Vila, acabat el qual hi haurà aperitiu per a tothom.
- A les 5 de la tarda:
BASQUET.
- A les 6 de la tarda:
Organitzat per l'Associació de la Tercera Edat MARY SANTPERE, ROBIN MARCOS, BOBY, HNAS. ALONSO. (Veure detall a part).
- A les 11 de la nit:
BALL DE GALA a l'envelat per

l'Orquestra COSTA BRAVA.

Dia 30 de juny, dimecres:

- A les 12 del migdia:
ENLAIRADA D'ESTELS I GLOBUS des del Pla de Can "Molas" (Tothom hi pot participar).
- A les 5 de la tarda:
A l'envelat, ESTRENO de 4 interessants obres de teatre infantil. EL ASCENSOR, EL RAPTO DE LAS CEBOLLITAS, LOS CUATRO ZURDOS DEL FARWEST, DIVORCIO A LA MODERNA, tonto él y tonta ella.
- Cal assenyalar que aquestes obres tenen una significació especial perquè han estat escrites, ambientades i escenificades íntegrament pels alumnes de l'escola pública de Premià de Dalt, com aportació cultural a les festes del nostre poble.
- TOT SEGUIT actuació del grup d'animació EL SETRILL. Hi haurà coca i xocolata pels infants.
- A 2/4 d'11 de la nit:
GRAN CASTELL DE FOCS.

A PREMIÀ TAMBÉ HI HAGUÈ FIRA DEL LLIBRE

El día 25 de abril, niños, jóvenes y adultos se dieron cita en la tan famosa riera de nuestro barrio, (donde cada año se ha montado la parada: Riera de Sta. Anna).

Después de 8 años de estar montando esta parada, para que la gente no pierda su afición por la lectura, un nuevo grupo de jóvenes han decidido continuar el trabajo, que en su día empezó el Grupo Juvenil.

A pesar de que nuestro barrio no tenga fama de ser aficionado a la lectura, ha contribuido positivamente a lo largo de estos años a que no se pierda el interés por los libros.

Cada año ha sido más la gente que se ha concentrado delante de la parada; pero hemos de ser realistas y comprender que los precios no están al alcance de todos los bolsillos.

De todas formas el balance ha sido positivo y esperamos que cada año se sume más gente a esta celebración, de la Diada de Sant Jordi.

"Grup Juvenil del Barri"

MAJOR VENDA DE LLIBRES INFANTILS

Al casc antic, l'organització de la fira del llibre va a càrrec de l'Asso-

ciació de Veïns "Onze Barris". Durant tot el dia es vengueren llibres a la parada de la plaça de l'Ajuntament; consta que enguany s'ha notat més fortament la major venda de llibres per a infants, per sobre dels llibres per a adults. Entre aquests darrers cal destacar la venda del Best seller local Interruptus, la novel·la d'en Valerià Pujol que fou guanyadora del darrer premi Documenta.

La diada acabà amb una ballada de sardanes a la mateixa plaça.

LA ESCUELA "MARIÀ MANENT" YA TIENE LABORATORIO

Tradicionalmente en este país se ha venido asociando la escuela a una o varias aulas sin más dotación que pupitres i pizarra. Con el libro y la pizarra como únicos instrumentos educativos. (Todavía encontramos ciertas academias que se ajustan a esas características). Ello era coherente con una enseñanza libresca y memorística.

Dependencias como laboratorio, biblioteca, sala de audiovisuales, taller de pretecnología etc. eran desconocidos en la escuela pública y sólo se encontraban en algunos colegios privados de élite.

Afortunadamente en los últimos años se han producido importantes cambios en este terreno de la enseñanza, y hoy la gran mayoría de los centros estatales dispone de estas dependencias y hay un convencimiento progresivo por parte del profesorado de la necesidad de su creación y utilización como recursos educativos.

La sociedad del presente exige un sistema educativo más acorde con los nuevos tiempos. La enseñanza tradicional libresca y memorística debe ser sustituida por una enseñanza más activa, más creativa, más crítica, más científica y menos dogmática. Para esta nueva orientación son de gran importancia los recursos ya enumerados.

Por ejemplo, en el caso de las Ciencias de la Naturaleza ¿qué mejor manera de aproximarnos al mundo de la ciencia que utilizando

su propia metodología: observación, experimentación...? El conocer a través de la manipulación y experimentación personal del alumno, el poder comprobar una teoría científica expuesta en un libro, la posibilidad de proponer experiencias para comprobar ciertas hipótesis etc., requiere un aula especial dotada de un material propio: **El laboratorio escolar.**

En base a los razonamientos expuestos anteriormente abordamos, al comenzar el curso, el proyecto de montar el laboratorio en nuestra Escuela Pública de Premià de Dalt. Con una dotación de material suministrado por el Ministerio de Educación, de gran calidad pero insuficiente en número, y importante colaboración del Ayuntamiento de Premià de Dalt (acondicionamiento de la sala, grifería, sistema eléctrico y aportación de material fundamental del que se carecía) ha hecho posible su puesta en funcionamiento a lo largo del presente curso. Su acondicionamiento óptimo es una tarea inacabada, quisiéramos completar en los próximos cursos contando con los poderes públicos: Departament d'Ensenyament de la Generalitat, en cuanto que en su competencia directa, y la colaboración del Ayuntamiento, en la medida que sea capaz de comprender que una de las inversiones más rentables a largo plazo serían las destinadas a incrementar el nivel educativo y cultural de sus ciudadanos.

FUTBOL

EL PREMIA DE DALT A SUIZA

Durante el pasado puente de pasqua, el equipo de futbol de nuestra población acudió a Suiza invitado por el equipo de aquel país Grenchen. La expedición local, formada por unas sesenta personas estuvo encabezada por nuestro alcalde Sr. Manuel Rodríguez. En el aspecto deportivo hubo sus más y sus menos, realizando nuestro equipo un total de tres partidos de los cuales empató dos y perdió uno por el mínimo resultado.

En dicho torneo participaron equipos de aficionados de Francia, Italia, Suiza y España. Junto a nuestros jugadores, defendieron el pabellón español un equipo gallego.

PETANCA

El próximo día 27 de junio, con motivo de la "Festa Major 1982" el Club Petanca Premià de Dalt organizará un gran festival de petanca en que participaran los mejores equipos de la ciudad de Barcelona y comarcas.

Unos trescientos jugadores se darán cita en los terrenos municipales junto al Barrio Sta. Anna a partir de las 8'30 y hasta las 14'30.

Al finalizar la competición, se entregarán a los vencedores los más de noventa trofeos cedidos por las entidades que colaboran en la organización con el Club Petanca.

DEMANEN ONZE ANYS PER LA RAPTORA

El fiscal de Barcelona encarregat del cas del segrest el passat estiu de la petita Carme Vila, veïna de Premià de Dalt, a la clínica del Pilar de Barcelona, ha resolt demanar al tribunal onze anys de presó per a la raptora Antònia Fernández. Com tothom recordarà, als pocs dies d'haver nascut, i quan encara romania a l'hospital, la petita fou segrestada per una dona. Als pocs dies fou descoberta per la policia a Lloret de Mar, els fets s'esdevingueren l'estiu passat.

NICANOR JUST-PRESIDENT:

L'ASSOCIACIÓ DE LA 3ª EDAT NO TÉ CAP INTENCIÓ POLÍTICA

Havíem quedat a les deu. Puntuals. Surto corrent de classe i arribo amb uns minuts de retard. Ja m'estan esperant. No es gaire freqüent en el nostre país practicar la virtut de la puntualitat, però a fe que la Junta de la Tercera Edat és un fidel exponent d'aquest principi. L'antiga escola dels nois no està disponible i hem de pujar a la sala de sessions de l'Ajuntament. Asseguts al voltant d'una taula allargada ens disposem a desgranar idees i projectes. Hi són tots els membres de la Junta excepte els Srs. Miquel Cahué i Rafael Cerro. Fem la llista: Nicanor Just, Bruno Soley, Miquel Moya, Pere Cisa, Ramon Pedrós, Miquel Riera, Antonio Fernández i Lluís Corominas.

Començo:

— Penso que abans de centrar-nos en els problemes específics del nostre poble i les seves possibles solucions caldria situar-los en un marc més ampli.

— Precisament (comença el Sr. Just) aquest és l'any de la Tercera Edat i amb aquest motiu se n'ha parlat força. S'han fet congressos, conferències que han servit per divulgar la problemàtica existent. A nivell general són molts els temes que cal resoldre. Cal pensar que únicament a Espanya ja hi ha onze milions de jubilats alguns d'ells amb pensions irrisòries. A més, un milió que no cobra prestacions i cent mil que estan en l'absoluta misèria.

— I a Premià de Dalt quins són els problemes més importants?

— A Premià hi ha problemes que també cal resoldre. Hi ha casos de famílies que tenen gravíssimes dificultats econòmiques. Però ara com ara no tenim possibilitat de plantejar-nos-els a fons ni intentar resoldre'ls, donada la nostra situació. Quan tinguem un local ho podem començar a planificar.

— I quins seran, doncs, els punts que s'abordaran quan estigui solucionat el problema d'infraestructura?

— De projectes en tenim molts. Pensem per exemple vetllar per la qüestió sanitària i aconseguir que un ATS vingui periòdicament al nostre local. També pensem abordar la qüestió cultural, fer xerrades, conferències. I farem els tràmits necessaris per aconseguir descomptes

en transports, cinemes, etc. Ara com ara hem aconseguit que la nova assistenta social estigui a disposició de la tercera edat.

— Acabeu de parlar de l'assistenta social que darrerament ha contractat l'Ajuntament, m'agradaria que valoréssiu l'actuació del Consistori en aquest nivell.

— L'Ajuntament ha treballat el màxim que ha pogut en aquest tema i nosaltres l'únic que tenim és agraïment. S'han tingut diverses reunions amb l'Ajuntament i l'alcaldia sempre ens ha donat suport. Cal dir en aquest punt que gràcies a la decisió presa pels socis de la Benèfica ens ha estat cedit el local i que l'Ajuntament ha fet els planols i la valoració del pressupost de la reforma, ha anat a la Caixa, farà les gestions amb la Diputació. Es a dir que l'Ajuntament s'ha bellugat.

tel, i allí es presenten i s'aproven els estatuts que són confirmats pel Govern Civil el 15 de febrer d'enguany.

— Hi ha també una altra pregunta que us volia formular i que crec que té la seva importància. Tcnint en compte que l'Associació neix cap a finals del mandat del primer Ajuntament democràtic, hi ha en el fons alguna intencionalitat política?

— No, en absolut i els estatuts ho diuen ben clar. A l'Associació hi cap tothom, i cadascú és lliure de tenir les seves idees. L'única cosa que no podem permetre són les baralles.

— De totes maneres, no em referia al contingut dels estatuts sinó al moment de l'aparició.

— Mira, —puntualitza el Sr. Just— quan jo vaig pujar d'alcalde el 76 eren 2 els temes fonamentals que tenia en cartera, que són les dues

FOTO: ALTES

— I com va sorgir la idea d'endegar una Associació de la Tercera Edat?

— Tot comença arran d'unes converses d'en Miquel Riera amb un Sr. de Barcelona —puntualitza el Sr. Just—. Després em vingué a veure a mi i ja vam anar de cara a la feina. El setembre de l'any passat vam fer les primeres reunions a cadascun dels nuclis del poble. S'anomena la Comissió Gestora encarregada d'estendre la iniciativa i d'elaborar uns estatuts. Un cop fet això, 170 dels pre-inscrits vam fer un dinar a l'Ho-

coses que m'estimo més: la vellesa i la infantesa. Per això em vaig preocupar de que es fessin les vuit aules d'allà baix. Però ja saps que la transició política va ser difícil i vaig pensar que si tirava endavant aquesta altra iniciativa semblaria que em volia apuntar mèrits de cara a unes noves eleccions. Per això vaig dir: Nicanor, tu quiet perquè quan surtis d'aquesta casa aquestes escales no les tornaràs a pujar més, almenys políticament.

Valerià Pujol.

EL FANTASMA DELS INCENDIS FORESTALS

La Serra de Marina o del Litoral, que ressegueix tota la costa des de Barcelona al Montnegre, és per desgràcia coneguda pels seus incendis forestals, en els eixorcs vessants que miren al mar. Avui, malauradament, pocs trossos d'aquesta serralada romanen sense cremar.

Com a exemples, fixem-nos en el Massís de Sant Mateu i observarem que tot el vessant que mira a Teià fou cremat ara fa uns vint anys, el Turó d'en Casas ara fa vuit anys, o els més recents de Can Boquet o de Cabrera de Mar.

Aquests vessants es cremen força sovint, principalment perquè la vegetació que els cobreix està constituïda per plantes que per la seva combustibilitat afavoreixen en gran mesura l'incendi i la seva expansió. Les plantes que presenten aquesta predisposició a ésser cremades (piròfites) són els pins, les estepes i el bruc, entre d'altres.

No deixa de sorprendre, però, que a l'home per a prevenir l'incendi en aquests bosquetons no se li acudeixi altra cosa que estassar o desbrossar els matolls i arbusts tot pensant que sense llenya no hi ha incendi. Què lluny de la veritat!

En un bosc, com més obert o esclarissat, més fàcilment hi penetren la llum i l'aire, tot assecant-lo, així com també l'aigua de la pluja erosiona el sòl, l'empobreix i s'escola sense poder ésser aprofitada. Aquestes condicions són, aleshores, les més adients per a que creixin altre cop les estepes que tant els agrada el foc, i un cop esdevingut aquest bosquet tan netejat pel propietari es converteixi en una autèntica teia. El vent que passa amb facilitat estendrà ràpidament el foc a la capçada dels pins i aquests, amb les pinyes enceses i llançades com si de bombes es tractés, col·laboraran en la seva expansió.

En canvi si aquests boscos no es desbrossessin, passat el perill d'incendi en el moment més eixut, les condicions d'humitat aniran variant, fent d'aquell bosc de pins —de mica en mica— un bosc d'alzines, espès i humit que no deixarà passar ni el vent ni la llum i dificultarà enormement l'inici de qualsevol incendi que involuntàriament es pugui produir.

Seria doncs interessant oblidar aquestes pràctiques rutinàries que no fan més que ajudar a que l'incendi segueixi ensenyorejant-se de les muntanyes del litoral.

Enric Torres Mas.

PARLAR DE SANITAT

Es fa difícil parlar de sanitat sense referir-se als conceptes de salut. L'OMS defineix la salut com "l'estat de benestar físic, psíquic i social i no solament com l'absència de malaltia" (OMS Ginebra 1948). El desè Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana la defineix com "aquella manera de viure que és autònoma, solidària i joiosa" (Perpinyà 1976).

Si tenim en compte aquestes definicions, veiem que "estar sà és quelcom més que trobar-se bé. Estar sà vol dir estar bé en l'aspecte físic però també en l'aspecte emocional, social i cultural, en l'àmbit del treball, en la família, en la comunitat, etc. Això vol dir contemplar l'home en el seu aspecte més global.

La Sanitat, entesa com els serveis que han de preservar la salut pública, ha de tenir com a objectiu procurar aquest benestar, tenint ben coberta l'assistència, promocionant la salut i prevenint la possibilitat de trastorns.

— Tenir coberta l'assistència vol dir: procurar que la població tingui els tècnics en salut que li pertoquen (metges, practicants, comadrona...), tenir un servei d'urgències eficaç, una farmàcia de torn oberta, tenir establerta una xarxa de connexions amb centres hospitalaris per si el cas ho requereix, etc. En una paraula, que tothom que ho necessiti estigui degudament atès.

— Promocionar la salut i prevenir els trastorns vol dir: fer tota una tasca de sensibilització ja sigui per mitjà dels serveis existents o creant-ne de nous si fan falta (assistència social i psicològica, orientació i planificació familiar, alcoholisme, etc.) com per mitjà de xerrades informatives i de campanyes, no fetes d'una manera indiscriminada sinó pensant en aquells temes que preocupen a la població (sense massa por d'equivocar-se es podria pensar en campanyes de neteja, contra els sorolls, afavorint la creació d'espais verds, la creació d'un casal pels avis, etc.)

Portar a terme una tasca sanitària eficient no és fàcil, però és impossible si no hi ha una presa de consciència del que tot això representa i una voluntat decidida d'endegar-ho. Aquesta és una tasca que a nivell local correspon a l'Ajuntament, per mitjà de la seva conselleria, i que necessita de la col·laboració de tots els veïns ja sigui a nivell personal o per mitjà de les diferents Associacions de Veïns, grups d'esplai i culturals, etc.

Pilar Fuxet.

PASTIS DE TONYINA

Quinze llesques de pa anglès o de motllo.

Dues llaunes de tonyina amb oli.

Un pot de tomàquet fregit.

Un quart de litre d'oli.

Dos ous.

Enciam.

Fem un ou dur. Amb el quart de litre d'oli i l'altre ou es fa la maonesa. Al pa de motllo li tallem les crostes. En un motllo rodó d'uns vint-i-dos centímetres hi posem un pis de llesques de pa, procurant que quedi ben tapat al fons. El cobrim de salsa de tomàquet i a sobre hi posem una llauna de tonyina esmicolada i amb l'oli escorregut. Cobrim amb maonesa i tornem a repetir tota l'operació posant una altra vegada la capa de pa, tomàquet, tonyina i maonesa. Tapem amb pa novament i ho deixem a la nevera cinc hores. Al servir-ho es gira del revés, es tapa tot amb maonesa i es garanteix amb enciam tallat molt petit i amb rodanxes d'ou dur.

Esperança.

EL NYAP

Conserveu per sempre més aquesta foto, és única en el món; retalleu-la si de cas i poseu-li un marc perquè el nyap s'ho val. Algú demanà rètols de carretera, algú els va fer, i algú els instal·là: I tots tres la varen pifiar. Mira que després d'estar temps i temps demanant el retorn del nom oficial del poble, d'estar temps i temps tramitant-ho, i del temps i temps que fa que el nom és canviat hi ha algú que tingui la gosàdia de demanar, fer i col·locar un rètol més digne dels anys quaranta que no pas d'ara (Ah!, així sí, en català que fa patxoca).

Menys mal que ja és fora de lloc, que si no haguessim investigat a fons tal parida.

EL CINQUÈ FESTIVAL DE MÚSICA AMB MÉS QUALITAT QUE MAI

Em demaneu d'escriure sobre el Festival de Música i m'agrada l'enfocament perquè crec que com a manifestació cultural ni és prou coneguda ni és massa entesa.

Per explicar-ho intentant ser ben fidel a la seva trajectòria, i al propi temps objectiu, transcriuré retalls del que s'ha anat manifestant durant els seus cinc anys, i penso que en resultarà la història.

Començant per la primera CRIDA, el gener del 78, hi podem llegir: "La necessitat de fomentar l'interès i la sensibilitat envers les arts i concretament en el camp de la música, com també d'obrir nous camins de relació i comunicació entre tot el poble, ens mou...etc. etc."; i en la CRIDA pel II Festival, es definia: "Volem remarcar-ne els trets bàsics. Eminentment popular, si bé que amb una qualitat excepcional, vol apropar al poble la música clàssica, la que se'n diu bona i que, estem segurs que ben equivocadament, només resta a l'abast de sectors restringits..."

Es en la CRIDA pel III Festival que se n'explica una mica la gènesi: "... en el desenvolupament de la cultura musical semblava que la nostra rogalia n'estava absent, i aquesta idea va esperonar la imaginació d'un jove músic vinculat a Premià de Dalt el qual va interessar a la "Secció d'Arts i Lletres" de la Societat Cultural "Sant Jaume" en la conveniència de promocionar la música. D'aquí va sorgir el projecte per a quina realització foren convocades entitats i persones del nostre poble i foranes."

Val la pena de remarcar que tant en la idea del promotor com en la intenció dels qui vam secundar-lo, ha quedat sempre molt clar que de cap manera es tracta d'un "festival més" (que no ens interessa) sinó d'un intent de portar a la pràctica una realització amb conseqüències que deuen i podrien ser importants de cara a la promoció cultural popular.

Si seguim els fragments, en la mateixa CRIDA podem llegir: "...volem ser punt d'irradiació cap a tota la comarca, i somniem un Centre de formació musical de forta ressonància". "... que pugui ser un fet la promoció de la cultura musical al nostre entorn, contribuint així al

desenvolupament global del nostre país".

Arribant al PREGO de l'any passat, trobem escrit: "Fa goig... que el que s'inicià fa quatre anys, va donant fruit... Assumit (el Festival) plenament pel nostre Ajuntament, amb el suport de la Generalitat de Catalunya, l'ajut dels veïns i les importants col.laboracions de sempre, la seva consolidació és una realitat..."

I aquí voldria dir que si això és cert, no ho és menys que ha costat molt d'arribar-hi: fóra una llàstima desapropiar-ne l'esforç i les possibilitats obertes. Per això m'heu de permetre d'exposar l'opinió de que és negatiu el corrent reticent que a voltes circula, i precisament en ambients d'esquerra: menysprear aquest aspecte de la cultura, se li ha atribuït un fàcil matís elitista i el perill de probable viratge cap a una vulgar manifestació classista. Com passa sovint, el que costa tan poc de malmetre és perquè requereix imaginació i esforç d'assumir i aprofitar. Depèn exclusivament de la resposta de la gent a qui va dirigit fins ara el festival, que som tothom i molt particularment els que tinguin

menys possibilitats de relacionar-se i desenrotllar-se culturalment, de que el seu desenvolupament futur prengui una o altra direcció. O serà estèril de projecció quedant-se en això, en "un festival", o donarà a llum esplèndides realitzacions: des d'aconseguir la nostra sensibilització i capacitat de gaudir la música, fins a fer possible, mitjançant la nostra convicció i compromís, l'Escola de música comarcal o —perquè no?— el Conservatori, no pas classista, sinó per a tothom.

Arribats ja a aquest any, avançaré també fragments del PREGO. Dirà: "La gran qualitat dels concerts i els intèrprets es complementarà amb l'originalitat de l'Orquestra del Festival. Novament s'aplegaran a la nostra vila un grup de joves músics que, amb un important treball comú, faran possibles les seves inolvidables actuacions. Fóra bo que, seguint-ho, coneguéssim més de prop el món de la música i ens adonéssim de tot el significat d'una formació musical de categoria en un marc il.lusionat de treball i seriositat, amb l'alegria de la joventut".

Jesús Fuixet

EL PROGRAMA

Fins aquí la història; l'immediat es reflecteix en el resum del programa que segueix. En queda, però, el futur, i és a les nostres mans.

Dijous, 15 de juliol a Premià de Dalt:
Grup de Metall "Ciutat de Barcelona"

Divendres, 16 a El Masnou:
Marçal Cervera (violoncel), Ma. Lluïsa Cortada (clavicèmbal).

Dissabte, 17 a Argentona:

Josep Ma. Colom (piano).

Dissabte, 17 a Premià-Sta. Anna:

Recital de Cante flamenco.

Diumenge, 18 a Premià de Mar:

Montserrat Alavedra (sopran), Anna Montfort (piano).

Dimarts, 20 a Premià de Dalt:

Quintet de Corda.

Divendres, 23 a St. Vicenç de Montalt:

Orquestra del Festival.

Dissabte, 24 a Vilassar de Mar:

Orfeó Atlàntida.

Diumenge, 25 a Vilassar de Dalt:

Orquestra del Festival.

Dimecres, 28 a Premià de Mar:

Grup de Solistes de l'Orquestra.

Dijous, 29 a Teià:

Quartet Vocal "Sherzo".

Divendres, 30 a Vilassar de Dalt:

Quartet Vocal "Sherzo".

Dissabte, 31 a Vilassar de Mar:

Orquestra del Festival (amb Corals Locals).

Diumenge, 1 d'agost a Premià de Dalt:

Orquestra del Festival (amb Corals Locals).